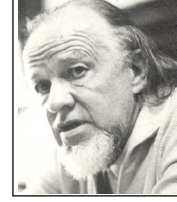

வாசிக்க: மத்தேயு 7:15-27

“கள்ளத் தீர்க்கர்களுக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்;
அவர்கள் ஆட்டுத்தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு உங்களிடத்தில் வருவார்கள்;
உள்ளத்திலோ அவர்கள் கொள்ளையிட்டுத் தின்னும் ஓநாய்கள்” (மத் 7:15)

எளிதில் அடையாளங்காண முடியாத கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளைக் குறித்து ஆண்டவர் தமது மலைப்பிரசங்கத்தில் கண்டிப்பாய் எச்சரித்தார். “சொல்லாலும் செயலாலும் சத்தியத்திற்கு ஆதரவாகவும் தூர்வுபதேசத்திற்கு எதிராகவும் நிற்கிறோமென நாம் தெளிவாக்காவிடில் அடுத்தத் தலைமுறைக்கும் சவிசேஷத்திற்கு மிடையே சுவரெழுப்புகிறோம்” என்றார் கிறிஸ்தவ ஞானி பிரான்சிஸ் ஷேபர் (1912-1984).

எந்தவொரு உபதேசத்திற்கும் அமிலச்சோதனை அதின் விளைவே (மத் 7:16-20; லூக் 6:43,44). “இவ்வுபதேசம் வலியுறுத்துவது வேதத்தையா அல்லது வெறுமனே உணர்ச்சிகளையும் அனுபவங்களையுமா?” என்பதே நாம் கேட்கவேண்டிய முக்கியமானதொரு கேள்வி. விசுவாசத்தில் வளருவதே கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் வளர்ச்சியாகும். ஆசாரிப்புக்கூடாரத்தில் அருமையானதொரு விளக்கமுண்டு. வெளிப்பிரகாரத்தில் சூரியவொளியும், உட்பிரகாரத்தில் விளக்கொளியும், மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்திலோ இருள் மட்டுமே உண்டு. மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் தரிசித்து அல்ல, விசுவாசித்தே நடக்கமுடியும் (2 கொரி 5:6).

மறுருப மலையில் மகிமை கிறிஸ்துமீது இறங்கியதையும், பிதாவின் சத்தம் உண்டானதையும் நேரில் கண்ட, கேட்ட உன்னத அனுபவம் பேதுருவுக்கிருந்தது. ஆனால் கிறிஸ்துதான் மேசியாவென நிரூபிக்க “அதிக உறுதியான” தீர்க்கதரிசன வசனத்தையே முதன்மையாக வைக்கிறான் (2 பேது 1:16-21). தாங்கள் கண்ட தரிசனங்கள், கேட்ட சத்தங்கள், பறந்துசென்ற அனுபவங்கள் இவைகளையே “தவறாதவை” எனச் சாதிக்கும் ஊழியர் கூட்டம் இன்று ஏராளம். மக்கள் அதை நம்பாவிடில் தேவ கோபம் இறங்குமெனவும் பயங்காட்டுவர்! மாறாக, ஏராளம் தரிசனங்களும் வெளிப்பாடுகளும் பெற்றிருந்த பவுலின் தாழ்மையைப் பாருங்கள்: “நானறியேன், தேவனறிவார்; நானறியேன் தேவனறிவார்” எனத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுவதைக் கவனியுங்கள். மட்டுமல்ல, அவனது மேன்மைபாராட்ட லெல்லாம் “பலவீனங்கள், நிந்தைகள், நெருக்கங்கள், துன்பங்கள், இடுக்கண்கள்” ஆகியவை மீதுதான் (2 கொரி 12:1-11). நான் ஒன்றுமில்லை என்பதே அவனது முடிவான கொள்கை! நவீன மேடைகளிலுள்ள அகங்காரப் பிரசங்கிகளையல்ல பவுலையே நான் பின்பற்றுவேன்.

நமது தேவன் அற்புதங்களின் தேவன். இன்று நமக்கு அடையாளங்கள் தேவைதான். ஆனால் “வசனத்தை வலியுறுத்தாத உபதேசமெதுவும் தினமும் அற்புதங்களைச் சோனாமாரியாய்ப் பொழிந்தாலும் அது எனக்குத் தேவையில்லை” என்றார் மார்ட்டின் லூத்தர்! அப்படியே, தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் ஆவியின் வரமானாலும், உரைக்கப்பட்டது வசனத்துக்கு உடன்பட்டிருக்கிறதா என நிதானிக்குமுன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதில்லை (1 கொரி 14:29). நான் தரிசனம் ஒன்றும் கண்டதில்லை, சத்தம் ஒன்றும் கேட்டதில்லை; ஆனால் இரண்டும் உண்டு என்றறிவேன்; அதை எழுதப்பட்ட வசனத்திற்கு அடுத்துதான் வைப்பேன் (எரே 23:28,29).